

"...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

İtirazın gerekçe bölümü şöyledir:

“Hernekadar sanık hakkında 1593 sayılı Hıfzıssıhha Kanunu'nun 246 ncı maddesine muhalefetinden bahisle aynı Yasa'nın 282 nci maddesi gereğince tecziyesi istemiyle kamu davası açılmış ise de; yapılan yargılama sırasında aynı Yasa'ya muhalefet suçundan yüzlerce benzer sanıklar hakkında tecziyesi ciheti ile kamu davası açılmış olup, sanık savunmalarında geleneksel olarak yüzlerce yıldan beri aynı bölgede hayvancılık yapmak suretiyle aile ve memleket ekonomisine katkıda bulunduklarını, suça konu yerlerin kanun anlamında şehirle ilgisinin bulunmadığını, suç tarihine kadar kendilerine buralarda hayvan beslemenin yasak olduğuna ve yasaklandığına dair herhangi bir hükümet emrinin gelmediğini, suça konu yerlerin tamamen tarım alanları ve hayvan besleme bölgeleri olup, adeta hayvan besleme sektörünün olduğu, komşu şehir ve kasabalarda ya da aynı şehrin muhtelif bölgelerinde farklı idari uygulamalarla karşı karşıya geldiklerini, kendilerine haksızlık yapıldığını, ileri sürüp beraetlerini istemişlerdir.

Dosya içeriğinden de anlaşılacağı üzere, Mahkememiz; Hıfzıssıhha Kanunu'nun 246 ncı maddesini ve buna bağlı Bakanlık genelgelerini incelediğinde: Hukuka ve Anayasamızın eşitlik ilkesine aykırı düşen farklı yaptırımların olduğunu gözlemiştir. Söz konusu Yasa'nın 246 ncı maddesinde; “20.000'den fazla nüfusu olan şehirlerde umumi caddelerde veya belediyelerce tayin edilecek bölgeler içinde hayvan ahır bulundurulması yasaktır” demek suretiyle nüfusu 20.000'den aşağı olan yerleşim birimlerinde ise hayvan ahır bulundurmanın yasak olmadığı anlamını ortaya çıkarmaktadır. Böylece Devlet Genel Sağlık Hizmetlerini yerine getirirken nüfus kıstasına gidilmiş olacaktır ki, bu husus öncelikle Anayasa'mızın 56 ncı maddesine aykırı düşmektedir. Nüfus hareketlerinin yoğun olduğu ülkemizde bu Yasa maddesinin uygulanması yurttaşlar arasında hakların kullanılmasında eşitsizlikler yaratabileceği gibi uygulamada da içinden çıkılmaz çelişkiler ve güçlüklerle karşı karşıya kalınacağı bir gerçektir. Hal böyle olunca anılan Yasa maddesi Anayasa'mızın 2 ve 10 uncu maddelerine de aykırı düşmektedir. Nüfusu 20.000'den aşağı olan yerleşim birimlerinin sağlık sorunları ile ilgilenilmeyeceği anlamı ortaya çıkmaktadır ki, Devletimiz temel sağlık hizmetlerini yerine getirirken nüfus kıstasını ölçü olarak alamayacağı bu hususun belirttiğimiz gibi Anayasa'mızın belirtilen maddelerine aykırı düşeceği bu nedenle kanunkoyucu itiraza konu Yasa maddesinin günümüz ihtiyaçlarını ve Anayasa'mız da öngörülen fırsat eşitliği kurallarına uygun hale getirilmesi gerekmektedir.

Belirttiğimiz gerekçe ve nedenlerle anılan Yasa maddesinin (246) Anayasa'mızın 2, 10 ve 56 ncı maddelerine aykırılığı görüşünde olduğundan Anayasa'nın 152 nci maddesi gereğince bu Kanun maddesinin iptali istemine gidilmesine,

Dosyanın Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmek üzere Cumhuriyet Başsavcılığı'na tevdiine,

Bu yönde Anayasa Mahkemesi Kararı'nın dönüşünün beklenmesine dair verilen karar, Yasa yolları açık olmak üzere açıktan okundu-anlatıldı. 13/06/2002”